

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.127/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: felperes képviselője) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (7. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	város2i Törvényszék 1.K.700.258/2022/6. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes helyszínelő és balesetvizsgáló beosztásban teljesít szolgálatot az alperes szolgálati hely alosztály állományában. A 19070/4967/2012. ált. számú munkaköri leírásának 1. és 6. pontjai a munkakör megnevezése és a munkakör helye tekintetében is a szolgálati hely megjelölését tartalmazták, a 19070-101/123/2015. Szü. számú munkaköri leírása 11. pontjában a munkavégzés helyeként a szolgálati hely és illetékességi területe szerepel. Figyelemmel arra, hogy a 2019. január 1. és 2021. december 31. napjai közötti időszakban rendszeresen látott el más rendőrkapitányságok illetékességi területén helyszínelő feladatokat, amelyekért külön ellentételezésben nem részesült, a felperes a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő, havi 38.650 forint összegű megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetését kérte az alperes vezetőjétől, aki az erre irányuló szolgálati panaszát elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes keresetében – a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) - (5) bekezdései alapján – a szolgálati panaszban megjelölt időszakon belül 21 hónapra 811.650 forint megbízási díj és annak törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megbízási díj iránti igényét az illetményalap 100%-ában érvényesítette. Érvélese szerint a szolgálati beosztása a szervezeti egysége, vagyis a szolgálati helye szerinti szolgálati hely állománytáblázatában meghatározott helyszínelői munkakör. Az alperes a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet (a továbbiakban: IRM rendelet) 1. számú melléklete 19.3. pontjában felsorolt, a szolgálati hely illetékességi területébe nem tartozó helységek vonatkozásában is helyszínelői feladatok ellátására kötelezte, ami többletfeladatnak tekintendő, mivel nem tartozik a kinevezése szerinti beosztásába.

[3] Az alperes védíratában – a követelést jogalapjában és összezszerűségében is vitatva – a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes az általa a perrel érintett időszakban szemleköteles közúti közlekedési baleset miatt a város1 és más (város2, város3, város4) Rendőrkapitányság illetékességi területén 44 alkalommal végrehajtott helyszínelő feladatokat a Hszt. 2. § 8. pontja szerinti belföldi szolgálati kiküldetés keretében – a kapitányságvezető és a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) erőátcsoportosítása alapján – szolgálati idejében, a beosztásába tartozó tevékenység útján látta el. A felperes nem más beosztásba tartozó feladatokat végzett, hanem a beosztása, munkaköre szerinti helyszínelői, balesetvizsgálói feladatokat, azokat is esetenként, ideiglenes jelleggel, utasításra, szolgálati érdekből. Az adott szolgálati beosztáshoz tartozó feladat ezért nem adhat alapot a megbízási díjra. Vitatta az igényelt megbízási díj mértékét is, a havonta egy-két óra időtartamban más rendőrkapitányság illetékességi területén végzett helyszínelői tevékenység alapján indokolatlannak látta az 50%-os mértéktől való eltérést.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest a Hszt. 71. § (1)-(2) és (5)-(6) bekezdései alkalmazásával 811.650 forint megbízási díj és ennek 2020. július 1. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte.

[5] A Hszt. 2. § 25., 4., 24., 28. pontjai és az IRM rendelet 1. számú melléklete alapján megállapította, hogy az alperes az eredeti beosztásával ugyan megegyező, azonban az eredeti szolgálatteljesítési helyétől eltérő rendőrkapitányságok illetékességi területén végzendő helyszínelői és balesetvizsgálói feladatok ellátásával bízta meg a felperest. Annak eldöntése érdekében, hogy e feladatok a szolgálati beosztásához tartoznak-e, a felperes kinevezése szerinti beosztásából kell kiindulni. A felperes kinevezése a szolgálati hely állományába történt, ezért nem tartozik a beosztása szerinti feladatkörébe az ezen rendőrkapitányság illetékességi területébe nem tartozó más rendőrkapitányságokon jelentkező, az ottani állományok munkakörébe eső helyszínelői és balesetvizsgálói feladatok ellátása.

[6] A Kúria Mfv.II.10.179/2011/4. számú határozatára utalva kifejtette, hogy az alperes szabadon csak egy adott beosztáson (munkakörön) belül határozhatja meg a felperes munkaköri feladatait, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. A más városban végzett többletfeladatok ezért nem lesznek a felperesi munkakörbe tartozóak. Az alperesnek a Hszt. 13. § (4) bekezdésében rögzített szolgálati érdek kapcsán fennálló utasítási jogköre nem korlátlan, az szakmai indokok alapján nem tágítható és a jogszabályi rendelkezéseket nem írhatja felül. A perben csatolt és a felek által nem vitatott kimutatások alapján rögzítette, hogy a többletfeladatokat a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látta el, mely okból a belföldi szolgálati kiküldetés feltételei nem álltak fenn.

[7] A megbízási díj mértékét a felperes által kifejtett tevékenységre tekintettel a keresettel egyezően, a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő összeggel találta arányban állónak, amelynek megalapozottsága körében utalt arra, hogy az alperes a 2022. január 1-től kialakult gyakorlata szerint valamennyi helyszínelő részére ezen összeget állapítja meg havi megbízási díjként.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj mérséklését kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 2. § 8. pontját, 13. § (4) bekezdését, 71. § (1) bekezdés a) - c) pontjait és (5) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 35. § (3)-(4), (6) bekezdéseit, a belügyminiszter irányítása alá tartozó

rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 10. § (2) bekezdését, továbbá az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Utasítás) 28. és 32. pontjait jelölte meg. Állította, hogy a felperes nem látott el más beosztásba tartozó feladatokat 30 napot meghaladó egybefüggő időtartamon túl. A helyszíni feladatokat a felperesnek az irodában, és nem az illetékességi területen kívül kellett feldolgoznia, az illetékességi területen kívüli többlet munkavégzés ezért nem állapítható meg. A feladatellátásra belföldi szolgálati kiküldetés keretében, szolgálati érdekből, a két rendőrkapitányság vezetőjének döntésén alapuló utasítás, illetve a TIK irányítása alapján, erőátcsoportosítás keretében, alkalmasként, nem eseti jelleggel, hanem ideiglenesen került sor olyan esetekben, amikor a területileg illetékes rendőrkapitányság helyszínelője más baleset miatt a közlekedési balesettel érintett helyszínen nem tudott megjelenni. A követelés összecszerűsége körében – a fentiek szerint az illetékességi területen kívüli munkavégzés hiányával érvelve – arra hivatkozott, hogy a megállapított megbízási díj nem áll arányban a „többletfeladat” nagyságával. Érvelése szerint, amennyiben ilyen esetekben is megbízási díjat kellene fizetnie, kiüresednének a Hszt. átrendelésre, ideiglenes átrendelésre, belföldi kiküldetésre vonatkozó szabályai.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Véleménye szerint a más rendőrkapitányságok illetékességi területén végzett többletfeladatok nem tartoznak a kinevezése szerinti beosztásába, ezért azok ellátásával a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt megbízási díjra vált jogosulttá. Kiemelte, hogy a szolgálati helye a szolgálati hely, feladata a munkáltatója hatáskörébe tartozó és illetékességi területén bekövetkezett közúti balesetek helyszínein végzett helyszínelői feladatok ellátása, így nem tartozhat a beosztásába több másik rendőrkapitányságon jelentkező, az ottani állomány munkakörébe tartozó feladatellátás.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[12] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megalapozott és jogszerű döntést hozott az ügyben, annak jogi indokolásával teljes körűen egyetértett, ezért – a helytálló indokok megismétlése nélkül – a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[13] A felek az eljárásban egyezően nyilatkoztak arról, hogy a felperes kinevezése a keresettel érintett időszakban a szolgálati hely szolgálatteljesítési helyre vonatkozott. Az alperes nem a kinevezés, hanem a különleges közszolgálati jogviszonyból fakadó szolgálati érdek és erőátcsoportosítás, illetve a belföldi szolgálati kiküldetés kapcsán hivatkozott arra, hogy a felperesnek a feladatait a szolgálatteljesítési helyétől eltérő rendőrkapitányságok illetékességi területén ellentételezés nélkül kellett elvégeznie.

[14] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság megállapításaival, miszerint a felperes kinevezésétől eltérő, más rendőrkapitányságok illetékességi területén ellátott feladatok többletfeladatoknak tekintendők, a felperes kinevezése szerinti beosztásába nem tartoznak. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a bírói gyakorlatra utalva azt is, hogy a munkaköri leírás kiegészítésével az új, más beosztáshoz kapcsolódó feladatok nem lesznek a felperesi munkakörbe tartozóak és az nem minősül a kinevezés közös megegyezéssel történő módosításának sem; illetve, hogy a különleges szolgálati jogviszony nem ad alapot az alperesnek korlátlan utasítási jogkör gyakorlására, a szakmai indokok azt jogszerűen nem igazolhatják.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy a felperes kinevezési okiratában meghatározott beosztását meghaladó, további illetékességi területekre kiterjedő helyszínelői és balesetvizsgálói feladatok többlet-feladatellátást eredményeztek (Kf.VII.39.106/2021/6.).

[16] A Hszt. 71. § (1) bekezdésével összefüggésben a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a munkáltatónak az a joga, amellyel a felperest az eredeti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát, ugyanis a munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kfv.37.193/2020/8., Kfv.VII.39.246/2020/4., Kf.VIII.39.804/2021/4. BH2018. 259.). Ennélfogva helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság az ítéletében arra, hogy az alperes csak a felperes kinevezése szerinti munkakörén belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat.

[17] A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyosan utal arra, hogy a hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel (Kfv.VII.37.642/2020/5.). Ezen jogszabályi rendelkezésben meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a

megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztáshoz tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül. Peradat, hogy a felperes kinevezése szerinti beosztása a szolgálati helyon belül található, ezért a kinevezés szerinti rendőrkapitányság illetékességi területén kívüli, további rendőrkapitányságok illetékességi területén ellátott feladatok nem tartoznak a kinevezési beosztásához.

[18] Az elsőfokú bíróság mindezek alapján – a tényállást és a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját összevetve – helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a szolgálati helyon belüli helyszínelői és balesetvizsgálói beosztása mellett a kinevezése szerinti szolgálati beosztásához nem tartozó, más feladatkört is ellátott, rendszeresen, többletfeladatként, tartósan akkor, amikor más rendőrkapitányságok illetékességi területén helyszínelői és balesetvizsgálói feladatok elvégzésével is megbízta az alperes, ezért jogosult volt a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díjra.

[19] A Fővárosi Ítéltábla az alperes különleges szolgálati érdekre és erőátcsoportosításra való hivatkozását a perbeli ügyben azért nem találta relevánsnak, mivel a perben eldöntendő kérdés nem az volt, hogy jogszerűen utasítható-e a felperes a kinevezés szerinti rendőrkapitányság illetékességi területén kívüli, további rendőrkapitányságok illetékességi területén való feladatellátásra, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. §-a szerinti ellentételezésre jogosult-e. Ugyanez vonatkozik az Utasítás 28. és 32. pontjaiban foglaltakra is: a TIK ügyeletvezető e rendelkezésekben deklarált utasításadási és ideiglenes átcsoportosítási jogköre nem jelenti egyúttal azt is, hogy az ezek alapján teljesített, szolgálati beosztásba nem tartozó többletfeladatokért a hivatásos állomány tagja megbízási díjra ne lenne jogosult. A belföldi szolgálati kiküldetés Hszt. 2. § 8. pontjában előírt feltétele – ideiglenes feladatellátás – fennálltát a felek által elfogadott, 30 napot meghaladó hosszabb időszakon át rendszeresen, nem ideiglenes jelleggel ellátott többletfeladatokat igazoló kimutatások egyértelműen cáfolták.

[20] A másodfokú bíróság rögzíti, az alperes nem adta indokát annak, hogy az általa a fellebbezésben – annak tartalmi értékelése alapján – a megbízási díj mértéke körében idézett BMr1. és BMr2. hivatkozott rendelkezései miként támasztják alá, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj nem áll arányban a többletfeladat nagyságával. Nem fejtette ki és nem igazolta azon állítását, miszerint a helyszíni feladatok irodai feldolgozása következtében a felperes részéről illetékességi területen kívüli munkavégzés – a perben általa is elfogadott feladatkimutatás adataival szemben – nem valósult meg.

[21] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap

100%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, figyelembe vette az alperes utóbb kialakult gyakorlatát is. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a mérlegelés jogszerűségéhez – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerzési meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerzési eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[22] A fent kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire és 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a kifejtett jogtanácsosi tevékenységgel arányban állónak ítélte.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. október 12.

dr. Rác Krisztina s.k.	dr. Antal Regina s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró